

for 1 måned, og så skal man tage ressourcerne nogle andre steder fra. Det går ud over de interne ventetider, og lige præcis de interne ventetider er noget af det, som kræftpatienterne lider meget under. De har lange interne ventetider.

Så er det ikke helt forkert at sige – det vil jeg i hvert fald mene – at det ikke har nogen konsekvenser, at man sænker ventetidsfristen, og er det ikke meget naturligt, at sygehusene skal hente ressourcerne et andet sted, og at det vil gå ud over de interne ventetider?

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er jeg helt uenig i. Det er ikke sådan, at opgøret med de interne ventetider er udgiftsdrivende, snarere tværtimod.

Det er sådan set også derfor, hele den her udfordring, som er ved siden af de her behandlingsfrister – hvornår man kommer i forundersøgelse, operation og efterbehandling – og som knytter sig til det samlede patientforløb, der nogle gange sander til, er en af de udfordringer, regeringen vil løfte med ind i kvalitetsreformen, fordi det vil være til fordel for både patienter og personale og dermed i sidste ende også os alle og samfundsøkonomien at få tilrettelagt nogle mere hensigtsmæssige patientforløb.

Det er sådan set også derfor, regeringen sammen med Dansk Folkeparti i vores prioritering af kræftområdet, som jo altså er til Folketingets fulde tilfredshed, da vi aldrig er blevet mødt med forslag om, at der skulle bruges ekstra på området, har prioriteret at give ressourcer til bl.a. diagnostiske pakker. Al erfaring viser, at får man skabt mere hensigtsmæssige patientforløb, så er det til glæde for patienten og for de ansatte og i sidste ende jo altså også for sundhedsøkonomien.

Charlotte Fischer (RV):

Nu er det jo ikke bare os, der mener det her. Jeg citerede Patientforeningen Danmark, som frygter, det går ud over kræftpatienter og andre patienter. Overlægeforeningens formand har på et tidspunkt sidste år, da det kom frem, at regeringen ville sænke frit valg-fristen til 1 måned, sagt:

Så vil sygehusene lukke de planlagte patienter ind, og så opstår der problemer internt på sygehuset, der vil komme flaskehalse i undersøgelsesafdelingerne.

Man kan selvfølgelig sige, at det er den ene påstand mod den anden, men hvordan mener

ministeren at en overlæge, formanden for overlægerne, skulle have mindre vished om de her ting? Hvordan skulle en overlæge, der mener, at en ny, kortere ventetid vil gå ud over de interne ventetider, som bl.a. kræftpatienterne er ofre for, have set helt forkert?

Kl. 14.40

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Man kunne jo f.eks. sammenligne de argumenter, der nu lyder mod at give patienterne udvidede rettigheder, med de argumenter, der lød, da regeringen i første række omkring sin tiltræden i 2001 ville give patienterne rettigheder om frit valg efter 2 måneder. Det lød jo som et ekko af det.

Vi blev mødt af en opposition, som i nogen grad også blev støttet af folk i sundhedssektoren – heraf nogle af dem, der peges på – og som sagde: Det her kommer slet ikke til at gå; det giver ikke nogen mening at give folk det frie valg, der er ikke noget at vælge imellem; hvor skal personalet komme fra? Det kommer til at gå ud over den ældre medicinske patient; det bliver ren elendighed.

Historien dokumenterer sådan set det modsatte, nemlig at det i løbet af de sidste 5 år er lykkedes at løfte kapaciteten i dansk sygehusvæsen helt enormt og med nogle vækstrater, der ligger langt ud over det, man var i stand til at præstere tidligere, til glæde for de 100.000 patienter, der har gjort brug af det frie valg, men i øvrigt også til glæde for de ældre medicinske patienter, som der bruges flere ressourcer på, og til glæde for kræftpatienterne, som vi altså laver langt flere forløb med og giver langt bedre behandling, sådan at det jo også har sat sig spor i en højere overlevelseshastighed.

Birthe Skaarup (DF):

Der er rejst mange spørgsmål i den her sag, og vi kan jo altid gå videre, og vi skal også kigge fremad, synes jeg. Det, der har været meget væsentligt for Dansk Folkeparti, er selvfølgelig patienternes ve og vel.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge ministeren, om han har tænkt sig at foretage en aktiv handling over for de berørte patienter og pårørende, der ikke har fået den sagsbehandling, de skulle have. Det er jo sådan set Sundhedsstyrelsen, der har brudt nogle regler. Kunne ministeren lige kort svare på det her?